

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219200779
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219200779.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členiek senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v právnej veci žalobkyne: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX E. T., zastúpenej JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, o zaplatenie sumy 829,72 Eur s príslušenstvom, o určenie neplatnosti revolvingovej zmluvy, eventuálne o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Csp/47/2019-176 zo dňa 26. 09. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 12Csp/47/2019-176 zo dňa 26. 09. 2019 vo výroku, ktorým súd priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 71,08 % z r u š u j e a v tejto časti vec v r a c i a súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil v časti pre nezaplatenie sumy vo výške 120,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 120,- Eur od 16. 04. 2019 až do zaplatenia (výrok I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 709,72 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 709,72 Eur od 16. 04. 2019 až do zaplatenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Určil, že Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru uvedená v Hlave 8. Úverových podmienok k Úverovej zmluve č. 4111106965 zo dňa 19. 11. 2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 71,08 % (výrok IV.). V odôvodnení rozhodnutia vo vzťahu k výroku IV. - rozhodnutie o trovách konania, súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že o náhrade trov konania strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom prípade bola žalobkyňa úspešná len čiastočne. K zastaveniu konania o zaplatenie sumy 120,- Eur s príslušenstvom, došlo procesným zavinením žalobkyne. Žalobkyňa bola úspešná v časti pre zaplatenie sumy 709,72 Eur a určenie právnej skutočnosti, teda bola úspešná v rozsahu 85,54 % a žalovaný bol úspešný v rozsahu 14,46 %, pričom čistý úspech žalobkyne je 71,08 %. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, súd potom priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 71,08 % s tým, že o výške náhrady trov v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvej inštancie a to konkrétne proti výroku IV., ktorým súd rozhodoval o trovách konania podal odvolanie žalobca. V podanom odvolaní namietal, že vo veci boli uplatnené viaceré nároky (o zaplatenie a o určenie) a bolo potrebné rozhodovať o nároku na náhradu trov konania pri každom výroku samostatne alebo zohľadniť výsledok konania pri vyčíslňovaní

percentuálnej hodnoty priznaných trov. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobnému petitu - časť: povinnosť zaplatiť sumu 829,72 Eur, sice aplikoval správnu právnu normu (§ 255 ods. 2 CSP), avšak vo vzťahu k žalobnému petitu - časť: o určenie neplatnosti zmluvy o úvere došlo zo strany súdu k pochybeniu v tom smere, že opomenul aplikovať právnu normu, neaplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP. Správne mal súd prvej inštancie aj zohľadniť stopercentný čistý úspech vo vzťahu k žalobnému petitu - časť: určenie neplatnosti zmluvy o úvere, ktorý sa premietol do výroku III. Uvedený čistý úspech v rozsahu 100 % ale nebol zohľadnený pri vyčísľovaní nároku na náhradu trov konania. Nárok na náhradu trov konania mal byť žalobcovi priznaný v rozsahu 85,54 %. Čiastočný čistý úspech vo výške 71,08 % (premietnutý do výroku II.). Plný čistý úspech vo výške 100 % (premietnutý do výroku III.). Po spriemerovaní uvedených čistých úspechov dostávame hodnotu 85,54 % ($100 + 71,08 = 171,08 : 2 = 85,54$). Navrhol odvolaciemu súdu napadnutý výrok IV. rozsudku zmeniť alebo zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúceho sa trov konania (výrok IV.) postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v tejto časti zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom, odvolaním žalobcu, súhlasí s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vôbec neaplikoval žiadnu právnu normu (z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie to nevyplýva). V tomto smere rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa rozhodovania o trovách konania trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Odvolací súd poukazuje na to, že z odôvodnenia rozhodnutia bodu 27 vo vzťahu k náhrade trov konania súd iba uviedol, že rozhodoval podľa § 255 ods. 2 CSP, ďalej uviedol, že žalobkyňa bola úspešná v časti pre zaplatenie sumy 709,72 Eur a určenie právnej skutočnosti, teda bola úspešná v rozsahu 85,54 % a žalovaný bol úspešný v rozsahu 14,46 %, pričom čistý úspech žalobkyne je 71,08 %. Žiadnym spôsobom však neozrejmil, na základe akého právneho posúdenia a akým spôsobom dospel k stanoveniu tohto pomeru úspechu žalobkyne, resp. úspechu žalobkyne a úspechu žalovaného. Odvolací súd poukazuje na to, že aj pri uplatnení viacerých nárokov je potrebné vychádzať zo zásady úspechu. Ak strana sporu v jednej žalobe uplatní niekoľko samostatných nárokov, postupuje sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa zásad pre priznanie náhrady trov konania pri každom nároku samostatne. Nemôže teda úspech žalobcu v spore týkajúcom sa iba niektorého nároku založiť právo na náhradu trov konania vo všetkých nárokoch, resp. opačne. Trovy, ktoré strana sporu súčasne vynaložila na viac spoločne prejednávanych nárokov, je potrebné rozdeliť podľa pomeru výšky jednotlivých nárokov. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom pri rozhodovaní o trovách konania neobjasnil, na základe akého právneho posúdenia dospel k vyčíslenému pomeru úspechu žalobkyne, pričom pri svojom rozhodovaní sa odklonil od ustálenej judikatúry (viď R28/1970, 3MCdo/11/2011), pričom odklon od judikatúry žiadnym spôsobom súd prvej inštancie neozrejmil, a teda nepostupoval ani v súlade s ust. § 220 ods. 3 CSP. S prihliadnutím teda na odvolacie námietky žalobcu v podanom odvolaní s poukazom už na vyššie uvedené, odvolací súd musel pristúpiť k zrušeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k rozhodnutiu týkajúceho sa trov konania (výrok IV. rozhodnutia súdu prvej inštancie) a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie dôsledne bude aplikovať ust. § 255 CSP pri posudzovaní úspechu žalobcu a žalovaného s prihliadnutím na predmet sporu, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal jednak zaplatenia sumy 829,72 Eur, pričom konanie v časti pre zaplatenie sumy 120,- Eur s príslušenstvom bolo z dôvodu späťvzatia žalobcom zastavené, ako aj s prihliadnutím k tomu, že predmetom konania bolo aj konanie o určenie, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je neplatná, o ktorom nároku súd prvej inštancie aj rozhodol výrokom III. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie v súlade s ust. § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade trov konania súd prvej inštancie.

6. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).